

Bijbelvertalingen en hun gebreken:

Wanneer wij vasthouden aan de inspiratie van de Bijbel, moeten wij niet menen dat de diverse bijbelvertalingen geïnspireerd zijn. Vertalingen zijn altijd het werk van mensen. Ook de oude vertrouwde Statenvertaling is een werk van mensen. Mensen zijn feilbaar. Er worden door mensen fouten gemaakt. En wanneer wij kritiek hebben op fouten in vertalingen, is dat geen kritiek op de "geïnspireerde" Bijbeltekst, ook niet dat wij het vele werk van de vertalers daarmee willen minachten.

Deze brochure vol aanmerkingen op bijbelvertalingen moet niet worden opgevat als eindeloze kritiek en muggenzifterij. Het gaat er juist om, om een zo goed mogelijk verstaan van de Schrift. Verkeerde vertalingen leiden tot misverstaan. Dat kan verstrekkende gevolgen hebben, zoals de geschiedenis toont, hoe Rome op foutief vertaalde en of op foutief uitgelegde teksten haar kerkorganisatie en stellingen heeft gebouwd. Ook het protestantisme borduurt in veel opzichten voort op foutieve vertalingen.

Er is weleens gezegd dat een **eerlijke** vertaling van de Bijbel alle kerkgenootschappen ten gronde zou richten. Dus begint men daar veiligheidshalve niet aan!

Dat mag ons er niet van weerhouden een begin te maken met een aantal opmerkingen en fouten neer te schrijven die wij hebben ontdekt. Wij mogen de kool voor de geit niet sparen ten koste van waarheid en getrouwheid.

Taal: Jahweh laat Zich niet in menselijke taal vastleggen. Taal komt voort uit onze ervaringswereld en is alleen voor aardse wezens geschikt. Talen zijn veranderlijk, dynamisch, en kunnen het onveranderlijke niet uitdrukken.

Vertalen is deswege altijd een inleveren van de werkelijke waarde.

Langs diverse kanalen is de Bijbel tot ons gekomen. Door mondelinge spraak, hetwelk door anderen werd opgeschreven, dat later weer werd vertaald. Wij begrijpen dat het maken van fouten hierbij niet uitgesloten is.

Vertalen is inleveren. Elk mens heeft een hoogst eigen begripsvermogen, een verschillende woord-beeld-verhouding, zegt dr. P. Lapide "Is de Bijbel goed vertaald?"

Daarom ontardt een dialoog maar al te vaak in twee monologen, waarin de partners redelijk hun best doen elkaar te overtuigen, op elkaars woorden ingaan, maar toch in wezen elkaar voorbij praten.

Het is een vrome vergissing, zegt Lapide, te denken dat de God van het heelal Zich taalkundig laat vastleggen, dat men Hem zwart op wit naar huis kan dragen.

Het is wel begrijpelijk dat mensen verlangen naar een machtwoord met goddelijk gezag, dat boven alle menselijke wirwar uitstijgt.

Alle taal komt voort uit onze huidige ervaringswereld en is alleen geschikt voor een eindige, aardse en sterfelijke aangelegenheid.

Een hemelse taal op aarde bestaat niet. Alle talen zijn dynamisch en betrekkelijk. In geen enkele taal kan men op onveranderlijke wijze uitdrukking geven aan wat absoluut en eeuwigblijvend is.

Wij kunnen niet anders over Elohim praten dan in mensentaal. En hoewel het verbod er is op afgodsbeelden, spreekt de Bijbel zelf over Elohim in mensvormige beeldspraak, als zou Hij handen, ogen, voeten en een gelaat hebben.

Wie zich dan ook vastklampt aan de letterlijke teksten, bedrijft in wezen afgoderij met de Bijbel, of letterknechterij zoals Luther het noemde. Elohim is een Geest, en een Geest is niet in woorden uit te drukken, is onzichtbaar en ondefinieerbaar.

Het gaat om de kern van de boodschap. De menselijke taal is ontoereikend om in het kort samen te vatten wie onze Schepper is, en vandaar dat wij zo'n dik boek hebben, dat men Bijbel heeft genoemd.

Plaat inspiratie

3 Bijbelvertalingen fouten en verbeteringen

Neemt men de Bijbel alleen maar letterlijk, dan hebben we een papieren paus. Men vergeet dat elk spreken over Elohim niet afkomstig is uit de pen, maar van de tong. En, wanneer de Schrift, die zo geheimzinnig is, ook nog eens wordt vertaald, wat blijft er dan aan werkelijke waarheid over?

De Bijbel zou zijn ontstaan volgens velen, dat Elohim hem letterlijk gedictieerd (dat noemt men de woordelijke inspiratie) zou hebben aan mensen. De profeten zouden niet meer dan mechanische instrumenten zijn geweest die alleen maar op moesten schrijven wat hen ingegeven werd.

Op het plaatje kan men zien hoe men over de inspiratie dacht. Er zou een engel of directe ingeving zijn geweest van Boven om de pen van de mensen te besturen. En waarom was dat allemaal nodig? Had Abraham behoefte aan een Bijbel, als vader der gelovigen?

Nee, wij moeten bedenken dat wij de waarheid slechts te horen krijgen in de menselijke taal. Het regelrechte Godswoord kennen wij niet. Altijd is het via een mens als medium tot ons gekomen.

Elke zin en tekst uit de Bijbel is het gevolg van een tweevoudige vertaling. Het is ten eerste de vertaling van de goddelijke boodschap door de eerste getuigen die de woorden hoorden; het tweede is de vertaling door hen die deze woorden te boek stelden. Een bericht dat wordt doorgegeven is ten alle tijde vervormd door de boodschappers. Alle berichten komen verminkt over, wanneer men niet zélf getuige was.

De Bijbel is inderdaad een wonderschoon boek. Wij mogen niet met het waswater het kind weggooien. Maar de status die de kerk aan dit boek heeft geven, als zou het hier het “onfeilbaar Woord van God” betreffen, is te mooi en niet te verwerklijken.

Laten wij nuchter zijn. Wanneer ik een lange brief aan de Koningin schrijf en als antwoord daarop een kort bedankje ontvang, dan is mijn brief nooit tot het woord van de Koningin te maken. Alleen het bedankje is háár eigen woord.

En zo is de Bijbel vol verhalen, gebeden, lofzeggingen, gedachten van mensen óver Elohim, dus brieven van mensen aan Zijn adres. En een enkele keer staat er een antwoord van Elohim in de Bijbel. Alleen de reacties van Elohim zijn als Zijn eigen Woord te bestempelen. Al wat mensen over Hem dachten en spraken kan en mag niet die pretentie voeren. Dat neemt echter niet weg dat er in de veelkleurigheid van wat mensen over Hem beleden, geen eenduidigheid is waar te nemen. Er zijn vele kostbare parels aan te wijzen in de Schrift. Maar het blijft van mensen, ook al werden zij door de

4 Bijbelvertalingen fouten en verbeteringen

Geest geleid, zoals alle gelovigen. Ons denken en spreken is beperkt. Vandaar zo’n dikke Bijbel, waar nog niet eens alles in staat over Elohim en het leven van Yashua ha Messiah.

Voordat de eigenlijke geschiedenis van de Bijbel begint, is er een tijdvak van kiezen, schiften en verklaren. Veel schrijvers in die tijd hadden niet genoeg aan feiten, maar zochten naar een wonder. Zij wilden het onbegrijpelijke nóg wonderbaarlijker maken.

Om de gemeente te beschermen tegen allerlei fantastische verhalen en vervalsingen, wilden de kerkvaders een canon van goedgekeurde geschriften als maatstaf van de absolute waarheid aanleggen. Aan de hand van een canon zou men de kettters kunnen ontmaskeren en de eenheid der kerk bewaren. De kerk verklaarde de bijbelboeken niet canoniek, zoals algemeen wordt gedacht. Nee, de kerk beleed slechts dat volgens haar die en die boeken tot de canon behoorden! Zo doet de NGB het in art.4 en 6 eveneens. Pas in 382 verklaarde paus Damasus dat de canon definitief was en niet meer gewijzigd mocht worden.

In de loop der jaren heb ik voor mijzelf een aantal fouten opgeschreven in een kladboek. Helaas heb ik niet overal de bron erbij vermeld, zodat het achteraf zoeken wordt naar een speld in een hooiberg. Zoveel mogelijk zal ik proberen de bronnen te vermelden.

Gen.1:1.**In den Beginne**.....van het vertalen van de Bijbel ging het al fout! Het Hebreeuwse woord Beraschit is géén tijdsaanduiding, maar een aanduiding van een zaak. B-Raschit = wijsheid, beginsel.

In H.P. Blavatsky, Isis ontsluit deel II, staat dat Beausobre en Godfrey Higgins duidelijk hebben aangetoond dat het in Bereschit gaat om één groot Beginsel, n.l. de Onzichtbare God. Rashit moet verstaan worden als het werkzame beginsel waardoor Elohim als middel alles schiep, n.l. Zijn Zoon. Dus doelt het niet op tijd, maar op de onmiddellijke Bewerker van de Schepping. Daarop ziet ook Joh.1:1. En Spreuken 8/9.

Joh.15:16. "Want velen zijn geroepen, maar weinigen zijn uitverkoren". Deze tekst komt in de belangrijkste handschriften niet voor. Volgens Panin horen teksten waarin dit vermeld wordt niet op die plaats, maar in Matth.22:14. Zie A. Holland, In Bondgenootschap met God, p.283.

5 Bijbelvertalingen fouten en verbeteringen

De zgn. "acharith"-teksten zien eveneens op het laatste der dagen. Deze teksten zijn in de SVV vrij mysterieus vertaald. Num.23:10 heeft "uiterste". Deut.8:16 heeft "ten laatste", en dat ziet op de tijd voor en na Christus. Het Hebreeuwse woord "yam" betekent ook "west" of "kuststreek", maar is meestal in de SVV vertaald als "zee". zie o.a. Ps. 139:9-11 kan dan vertaald worden: Ik (mijn huis) woon(t) in het laatst der dagen in het westen of in een kustland(en).

Job 19:25. Achoron betekent einde en niet laatste. Hij is niet in het stof tijdens de Christelijke bedeling en ook doet hij anderen dan niet opstaan. Acharith betekent letterlijk: dat wat volgt (zie A.Holland, p.308)

Midbar is meestal vertaald in de SVV door woestijn. Zonder geografische aanduiding ziet dit woord op een door Elohim bestelde plaats, Ps.55:7,8, alwaar het huis van David "verre weg zou zwerven". Ps.65:13 spreekt over "weiden" der woestijn. Dus kan midbar niet zien op een droge zandvlakte.

Jez.35:1 noemt midbar een woestijn, dorre plaatsen, arabah een wildernis. In Joel 1:19 betekent het woord "weiden" letterlijk "woonplaatsen", terwijl het woord "woestijn" hier weer midbar is. (A.Holland p.350).

De SVV heeft in het boek Job meestal uit de Septuagint vertaald (Griekse vertaling van het Oude Testament). Wanneer men er niet uitkwam nam men de Vulgata (Latijnse vertaling der 70). In Job.19:25 heeft de SVV vertaald: Want ik weet: mijn Verlosser leeft, en Hij zal de laatste over het stof opstaan; 26 En als zij na mijn huid dit doorknaagd zullen hebben, zal ik uit mijn vlees God aanschouwen;

Men dacht dat het hier zou gaan om de opstanding uit de doden. Maar dat staat niet in de oorspronkelijke tekst. Wel in de Vulgata, die een twijfelachtige vertaling is. Job leefde niet in het N.T-ische opstandingsgeloof. Job spreekt slechts de hoop uit dat Elohim nog in zijn leven, als hij hersteld zal zijn uit de ellende, zal laten zien aan zijn drie vrienden dat Job geen schuld had in dit lijden. En dit is inderdaad geschied.

De juiste vertaling moet zijn: Maar ik weet, mijn Verdediger leeft. Tenslotte zal deze op aarde verschijnen en daarna als mijn getuige naast mij Zich verheffen. Vanuit dit sterfelijke lichaam zal ik dan Elohim aanschouwen.

6 Bijbelvertalingen fouten en verbeteringen

Lev.26:18,21,24,28 heeft de SVV "zevenvoudig", en dat is onjuist. De Authorized Version heeft "zeven tijden", en dat is goed. Elohim zal zeven(straf) tijden tuchtigen. In het Hebreeuws staat er alleen maar "zeven", zonder verdere aanduiding. Wel zijn er historisch-chronologische bewijzen dat Elohim Zijn volk zeven straf-tijden van 360 jaar heeft gestraft.

Het woord aion is veelal foutief vertaald door eeuwig en eeuwigheid. Het betekent eeuw of tijdvak. Jes.9:5 moet dan ook zijn "Vader in de eeuwen". Over deze uitlegging is in een aparte brochure de juiste betekenis van "aion" uiteengezet.

1Pet. 3:15 Maar heiligt God, den Heere, in uw harten; en zijt altijd bereid tot verantwoording aan een iegelijk, die u rekenschap afeist van de hoop, die in u is, met zachtmoedigheid en vreze. (SVV). Moet zijn: heiligt in uw hart Christus als de Heer.

Rom.13:1 Alle ziel zij den machten, over [haar] gesteld, onderworpen; want er is geen macht dan van God, en de machten, die er zijn, die zijn van God geordineerd. (SVV)

Moet zijn: iedere ziel zij de haar overheersende Archonten onvoorwaardelijk gehoorzaam, niet de Gemeenteraad, maar de vijf boze planeet-heersers. Dit is het uitgangspunt van alle christelijke speculatie, dat de mens slechts door onderwerping aan de overheersers de ziel aan hun penta-teuche (timmerwerk) via vervulling van de door hen voorgeschreven wetten tot verlossing kan komen.

A. Holland "In Bondgenootschap met God" p.368: In 2 Cor.3:6 staat: Die ons ook bekwaam gemaakt heeft, [om] [te] [zijn] dienaars des Nieuwen Testaments, niet der letter, maar des Geestes; want de letter doodt, maar de Geest maakt levend. (SVV) Nieuwen Testaments moet zijn: nieuwen verbonds. Dit heeft immers niets te maken met het 2e deel van de Schrift.

Luk.23:43 En Jezus zeide tot hem: Voorwaar, zeg Ik u: Heden zult gij met Mij in het Paradijs zijn. (SVV) De meest letterlijke vertaling luidt: Voorwaar vandaag zeg Ik u, gij zult met Mij in het Paradijs zijn.

7 Bijbelvertalingen fouten en verbeteringen

Wanneer? Wanneer de Heiland dat Paradijs op aarde weer hersteld heeft.

Volgens Velikovsky (Zon sta stil, p.33) staat er niet in de Bijbel "koningin van het zuiden", maar Malkat Sjeba, koningin van Scheba (Egypte of Ethiopie).

Jes.9:2 2 (9:1) Het volk, dat in duisternis wandelt, zal een groot licht zien; degenen, die wonen in het land van de schaduw des doods, over dezelve zal een licht schijnen.

3 (9:2) Gij hebt dit volk vermenigvuldigd, maar Gij hebt de blijdschap niet groot gemaakt; zij zullen nochtans blijde wezen voor Uw aangezicht, gelijk men zich verblijdt in den oogst, gelijk men verheugd is, wanneer men de buit uitdeelt.

Er moet staan dat God de blijdschap juist wel groot heeft gemaakt! Anders staat er iets heel tegenstrijdigs.

In de SVV staat gedurig het woord "heidenen", dat echter in de meeste gevallen op naties of volkeren ziet, en wel Israël-volkeren. De etnon en etnos.

De bede uit het "Onze Vader" is in de Engelse Authorized Version beter dan in de SVV. Daar staat: "Thy kingdom must be being restored". Inderdaad, het koninkrijk moet hersteld en weder opgericht worden, Hand.1:16.

De bede "en leidt ons niet in verzoeking", is beter door te vertalen: beproef ons niet boven onze krachten.

Gen.35:11 Voorts zeide God tot hem: Ik ben God de Almachtige! wees vruchtbaar, en vermenigvuldig! Een volk, ja, een hoop der volken zal uit u worden, en koningen zullen uit uw lenden voortkomen. (SVV)

Beter is: Een volk en een groep volkeren (Israël-volkeren).

Ef.2:12 spreekt over burgerschap. Politeia is gemeenschap of staat. De NVV heeft burgerrecht, en dat is ook niet goed.

Rom.14:17 Want het Koninkrijk Gods is niet spijs en drank, maar rechtvaardigheid, en vrede, en blijdschap, door den Heiligen Geest. (SVV)
Moet zijn: Het koninkrijk is niet eten en drinken, etc-.

8 Bijbelvertalingen fouten en verbeteringen

Matth.11:12 dat het Koninkrijk geweld wordt aangedaan, SVV. De NVV is reeds duidelijker met "het koninkrijk breekt baan", maar nog beter is: Het koninkrijk dwingt de aandacht der mensen af en de krachtigen grijpen zich eraan vast.

Hand.17:26 En heeft uit een bloede het ganse geslacht der mensen gemaakt, om op den gehelen aardbodem te wonen, bescheiden hebbende de tijden te voren geordineerd, en de bepalingen van hun woning; (SVV) Ook heeft Hij uit een stamvader alle volken der mensheid gemaakt om hen over de gehele oppervlakte der aarde te doen wonen, na de wisseling der jaargetijden en de grenzen hunner woonplaatsen vooruit vastgesteld te hebben; (LEI)

NVV Hij heeft uit één enkele het gehele mensengeslacht gemaakt.

Het geslacht is aan de ene kant een eenheid, en toch wijst de SVV op een veelheid met grenzen. Dat is onlogisch. De meest letterlijke vertaling is: Hij heeft uit één, ieder volk van mensen gemaakt (I.Panin).

2 Tim.3:16 De SVV heeft: Heel de Schrift is van God ingegeven. (Er was toen nog geen Bijbel, geen canon)

Andere vertalingen hebben: Elke Schrift, nl. elk Bijbelboek.

De NVV heeft: Elk van God ingegeven Schriftwoord.

De meest goede vertaling is: Schriftwoord of Schriftplaats.

Ingegeven betekent letterlijk, door God geademd.

De canon was nog niet door de kerk samengesteld, en deze tekst kon dus niet dienen voor datgene wat daarna is geschreven, eveneens niet om alle 66 boeken voor geïnspireerd te verklaren.

Elke Schriftplaats is van God geademd.

Jak.2:19. De meeste vertalingen zeggen: Gij gelooft dat er slechts een God is, enz.

Jakobus beschrijft dat er geen afgod in de wereld bestaat en dat er geen Elohim is dan één!

Joh.19:36 daar staat: Hetwelk voor u verbroken is. Dat moet zijn "hetwelk voor u in de dood gegeven wordt", Luk.22:19.

Sommige handschriften hebben in 1 Cor.11:24 "verbroken", maar deze houdt men algemeen niet voor oorspronkelijk.

9 Bijbelvertalingen fouten en verbeteringen

Christus' lichaam is immers nooit verbroken. Geen been van Hem zou gebroken worden.

Hand.14:23. Velen menen uit deze tekst dat het "opsteken der handen" voor het verkiezen van oudsten, door de gemeenteleden werd gedaan. Sommige vertalingen hebben: "door stemming". Het Griekse kheirotonein = de hand uitsteken, opheffen. Volgens de Griekse grammatica staken Paulus en Barnabas de hand op en **niet** de Gemeenteleden.

Kheiroteomein kan ook vertaald worden door "in een ambt aanstellen", zo heeft de Willebrord het.

1 Thess.5:21 Beproeft alle dingen.

Beproeven in het Grieks is dokimazo, dat is testen, uitzoeken, de echtheid van iets bewijzen.

Dokimazo kan alleen door onderzoek en studie worden bereikt, hetgeen tot een heldere overtuiging van de waarheid brengt.

Liegen is een tweede natuur van velen geworden, zodat wij kunnen spreken van intellectuele prostituees.

Hand.3:19. Daar heeft de SVV "verkoeling" (dat is niet "verharding"). Het moet zijn "verfrissing", adem scheppen, uitblazen, afkoelen, op krachten komen. Amaphecheis.

Col. 1:16. De SVV heeft "alle dingen zijn door Hem gemaakt". Dat moet zijn "via Hem, door Hem heen". Dit woordje staat in de lijdende vorm.

Deut.18:13. De SVV vertaald: "Oprecht zult gij zijn". Dat moet zijn "geheel overgegeven aan Hem zult gij zijn".

Deut.18:10 heeft de SVV "Guichelaar", terwijl er letterlijk staat "wolkenwiggelaar" of iemand die op vogelgeschrei acht geeft.

Ex.20 Gij zult niet doden. Moet zijn "Gij zult niet moorden".

Matth. 5:21. Letterlijk staat er "de hel van het vuur".

Ef. 3:11. De SVV heeft "naar het eeuwig voornemen". Hier heeft men het meervoudige zelfstandige naamwoord "eeuwen" tot een bijvoeglijk naamwoord gemaakt.

10 Bijbelvertalingen fouten en verbeteringen

De juiste vertaling luidt: Naar het voornemen met de eeuwen.

Hebr.9:26. De SVV heeft "voleinding der eeuwen geopenbaard", dat moet zijn: Maar nu is Hij eenmaal geopenbaard om de zonde te niet te doen in de voleinding der eeuwen.

Hand.16:16-18 heeft de SVV "waarzeggende geest". Er staat in het Grieks puthoon, een woord voor slang, python.

1 Joh.4:2 moet zijn volgens het Grieks: Yashua ha Messiah de gekomene, terwijl Hij reeds in het vlees **was (dus niet kwam)**. Hij was bij Zijn geboorte reeds de Christus, en dát element is in de SVV verloren gegaan.

Hos.1:6 volgens A. Holland "In Bondgenootschap met God", p.148:

Ik zal ze zekerlijk wegnemen. "Ze" staat in de derde naamval. Ook prof. Aalders meent dat men hier een vierde naamval moet bijvoegen:

Ik zal (het Koninkrijk van) hun wegnemen.

Matth.25:30, p.293. A. Holland

De tweede zin in vers 27 komt in geen enkel oud handschrift voor, en is volkomen misplaatst. Mt 25:27 Zo moest gij dan mijn geld den wisselaren gedaan hebben, en ik, komende, zou het mijne wedergenomen hebben met woeker. (SVV)

Jezus was juist tegen woeker!

Vergelden: Het Hebreeuwse Sjilem (Strong's 7999 shalam) is verwant aan sjalom, dat vrede betekent. Sjilem is "vrede-stichten", en is foutief vertaald door vergelden. De hele calvinistische vergeldingsleer berust vlg. dr. H.v.Praag "Blauwdruk voor een nieuwe wereld" p.29 op deze valse weergave.

Wanneer Jahweh de God der Vergelding wordt genoemd, staat er in feite dat Hij de God is die **alles weer goed maakt**. Dat was ook de oorspronkelijke betekenis van het Nederlandse woord "boeten", dat is "beter-maken".

En weer een stap verder in het calvinistisch denken, en Jahweh is de bloeddorstige God der Wraake, die de zonde der vaders aan de latere geslachten nog bezoekt. Ez.18 wijst zulks helemaal van de hand.

Ex.20:5 luidt dan ook niet: "Van hen die Mij haten", maar "als ze Mij -net als hun voor ouders- haten".

Het woord gerechtigheid werd dan ook enkel als wrekende gerechtigheid uitgelegd, en niet als het "tot zijn recht komen" van iets.

Het zesde gebod leest men meestal als "Gij zult niet doodslaan".
Dat is beslist een foute vertaling.

Het Hebreeuwse "ratsach" betekent niet doden, maar moorden.
Er kunnen omstandigheden zijn waarin men (bv bij zelfverweer) iemand moet doden. Een moordenaar is echter iemand die doodt om te doden. De moordenaar verloochent het leven, en vindt het leven niet de moeite waard. Men mag nooit de soort uitroeien, uitmoorden. Er moet eerbied zijn voor het leven, voor de soorten. Het maakt wel verschil een enkel dier te doden, of de hele soort uit te moorden.

Prof.dr. M.J.A. de Vrijer "Het geloof en zijn moeilijkheden"
Verhoren. Het Hebreeuws kent geen woord voor "verhoren". Wat wij als verhoren kennen, is in het Hebreeuws "antwoorden", of enkel "horen", luisteren naar.

De Israëliet hoopt dat Elohim zal horen op Goddelijke wijze. Indien Elohim slechts hore, dan is de bidder reeds gerust.

In

Openb.7:4-8 ontbreekt in alle vertalingen de stam Dan.
Het Bible research handboek zegt dat de grondtekst wel degelijk Dan vermeld, maar dat heeft men ten onrechte aangezien als "Man", Manasse.
Efraïm heeft het eerstgeboorterecht. Manasse hoort niet in de lijn van de twaalf stammen te staan, daar Jozef alleen daaronder valt.
Een nieuw Jeruzalem zonder de stam Dan kan niet compleet zijn.
In Ez. 48 wordt Dan wel genoemd.

"Eli, eli, lama sabachtani" zou zien op de Godverlating. Dat is onjuist, daar het tegendeel blijkt.

Het Rozenkruis (J.v.Rijckenborgh) vertaald het als volgt: O, Elohim, hoe hebt Gij Mij verheerlijkt!

In onze brochure over het Pascha is deze tekst verklaard, dat het juist gaat om de overwinning van onze Heiland, en Zijn lofuiting aan de Vader.
Elohim, door Uw kracht heb ik overwonnen, Mijn missie voltooid.

In "Het Stenen Koninkrijk" febr.1949, p.27:

De eerste vijf boeken van Mozes in de Bijbel noemt men ook wel de Thora, of de Pentateuch.

Het Hebreeuwse woord "thora" is steeds overgezet door "wet". In veel gevallen moet het echter door "leer" worden vertaald.

Als Paulus "didaskalia" gebruikt, is dat de "leer", en "wet" is "nomos".

De naam 'jood' moet judahiet of judeeër zijn.

Yehuwdiy = afstammeling van Juda. Jood is een bijvoeglijk naamwoord en geen zelfstandig naamwoord. Men spreekt dan ook van een "joodse judahiet", dat wil zeggen een pseudo-judahiet, Openb.2:9; 3:9).

In Matth.6:13, 27:40; Luk.1:68,71, 13:12, 24:21 heeft de SVV "verlossen".
De Engelse vertalingen hebben "deliver" (bevrijden) bij Matth.6:13, en "save (redden) bij Matth.27:40, en "loosed en redeemed" (terugkopen) bij Luk.1:68, 13:12.

Het Grieks heeft vier woorden gebruikt, terwijl de SVV alles heeft vertaald met "verlossen".

Alleen Israël was onder de wet, dus werd Israël alleen verlost, als volk, in nationale zin.

Gal.4:5 heeft het over "vrijkopen". Er is een duidelijk verschil tussen verlossen, redden en terugkopen.

In Jes.52:3 staat het juiste woord "gelost worden".

Lossen is iets terugnemen wat men eerder heeft bezeten. Elohim had Israël bezeten, was Zijn vrouw, en heeft haar gelost.

Het woord "verlossen" heeft dus een veel te algemene betekenis om bv. Luk.1:68 tot zijn recht te laten komen. Hier zou "lossing" het juiste woord zijn geweest.

Bijbelvertalingen, fouten en verbeteringen.(Uit mijn boek "Het geloof van toen en nu")

In Ps. 118:27 SVV bindt het feestoffer met touwen tot aan de hoornen van het altaar.

Hier zit de SVV en de psalmberijming er naast.

Dit is een Loofhutenpsalm, en het moeten geen touwen zijn, maar twijgen, volgens de grondtaal.

Deze psalm werd bij de altaarprocessie gezongen. Het altaar was met twijgen omkranst, zelfs tot de hoornen toe. Er moet staan: Begint de feestdans - met twijgen tot aan de hoornen van het altaar.

De psalmberijming van 1773 spreekt over de eerstelingen. Maar het Loofhutenfeest was geen eerstelingenfeest, dat was Pasen. Loofhuten was het feest der late vruchten. Wel offerde men eerstgeborenen uit de kudde.

13 *Bijbelvertalingen fouten en verbeteringen*

Joh. 5:35. De SVV vertaalt "kaars", maar dat moet fakkel zijn; men wist toen nog niets van kaarsen af, die bestonden nog niet. Overal waar kaars staat, o.a. Matth. 6:22, moeten wij aan de fakkel denken.

Marcus 4:39. Er staat dat Jezus de storm stilte, en de SVV omschrijft dat in mooie kanseltaal. Er moet staan, dat Jezus zei: Koest, stil! Jezus spreekt tot de zee als tot een kwade hond.

Zo ook bij het dochtertje van Jaïrus: Zeg, dochtertje, sta op!

De SVV in Lucas 24:42: en honingraten. In de oudste handschriften staat dit niet, maar is later toegevoegd, waarschijnlijk uit de symboliek van vis én honing.

De SVV heeft dikwijls Rabbouni of Meester vertaald, dit is voor een Griekse lezer belachelijk. Beter is: Goddelijke Heer.

De SVV is in Openbaring 8:13 onjuist, moet "adelaar" zijn; de engelen hebben geen vleugels, wel de Griekse engelen uit de mythologie; alleen cherubs hebben vleugels. Openbaring 14:6 is een uitzondering.

Lucas 22:44 is de SVV beter dan de NBG "In zware strijd zijnde" en "doodsangst", agonia.

SVV heeft Matth. 23:14 opgenomen, maar deze tekst komt in de oudste en beste handschriften niet voor, wel in Marcus 12:40.

Marcus 11:8 zegt de SVV ten onrechte dat men takken van de bomen afhieuw, er stonden daar geen bomen, het was een bergweg. Men rukte groen van de landen en velden en strooide dat over de weg.

Lucas 14:26 heeft de SVV indien iemand haat, alsook Ezau heb ik gehaat, - moet zijn: heb ik achtergesteld, op de 2e rang - zijn eigen leven bij Mij ten achter stelt, Rom. 9:13.

Job 13:8 SVV heeft "twisten", moet zijn pleiten, net als advocaten.

14 *Bijbelvertalingen fouten en verbeteringen*

Marcus 5. SVV heeft "Houdt de mond", moet zijn: "Weest genuilkorfd". Ook staat er: "Wat hebben wij met U te maken"; moet net omgedraaid worden. "Wat bemoeit Gij U met ons?"

De SVV heeft het over de veren van de Jordaan, alsof het iets met pontveren te maken zou hebben. Niets van aan, het moet zijn: doorwaadbare plaatsen, oa. bij Bethabara (voorden).

Lucas 6:16 SVV heeft: Judas de broeder van Jacobus, moet zijn Judas, zoon van Jacobus.

2 Tim. 1:12. SVV heeft pand, moet kapitaal zijn, het in bewaring gegeven geld.

1 Sam. 2 - slot. SVV heeft oud man, moet zijn: geen man van aanzien.

Richteren, bij Abimelech. SVV heeft: stuk van een molensteen, moet zijn: een bovensteen van een handmolen (was tweedelig).

Richt. 5:6-7. Het Debora-lied is door de SVV hier en daar zéér geschonden.

1 Sam. 14:45. SVV heeft: Alzo verlost het volk Jonathan, moet zijn: inlossen, hem vrijkopen, bv. door een offerdier.

1 Sam. 14:18-19. Moet geen ark, maar efod zijn. of 1 Kon. 20.

Dan. 2:9. Uit de SVV zou men opmaken dat Nebukadnezar de droom ontgaan was, er staat: de zaak is mij ontgaan, vers 5, wat moet zijn: deze zaak staat bij mij vast. Nebukadnezar wist de droom wel terdege, maar kende zijn uitleggers die overal een mouw aanpasten.

1 Thess. 5:22. SVV heeft: Onthoudt U van alle schijn des kwaads, moet zijn: wacht U voor elke vorm van kwaad.

Over de cherubs spreekt de SVV als van dieren, in Exodus, Ezechiël en Openbaring. Dat moet zijn: gestalten of gedaanten.

15 *Bijbelvertalingen fouten en verbeteringen*

Dan. 9:25 heeft SVV gracht, wat in het O. T. niet voorkomt en Jeruzalem had ook geen grachten, moet zijn: verdedigingsgordel.

Het boek Jezus Sirach, daar hebben de SVV grote blunders gemaakt; ze zien wel de bomen, maar niet het bos in dit boek. Luther wel, alsook Calvijn. Neem bv. 9:5, waar staat volgens de SVV: Aanschouw een maagd niet te zeer, dat gij niet misschien geërgerd wordt in haar bestraffingen. Moet zijn: Kijk niet te veel naar een jong meisje, opdat gij niet in zonde met haar verval.

Joh. 1:5. SVV heeft: de duisternis heeft het niet begrepen, moet zijn: niet kunnen uitblussen of overwinnen.

Ps. 8:5-6 heeft de SVV engelen, moet zijn: Godheid.

Hebr. 4:15. SVV heeft: ter bekwamer tijd. Moet zijn: hulp die ter rechter tijd komt, genade moge vinden tot spoedige hulp.

Jes. 30:7. SVV Stilzitten zal hun sterkte zijn, moet zijn: Rahab is een volk dat niets doet (ironische spreekwijze).

Jes. 34:14 heeft de SVV Lilith vertaald met nachtgedierte, moet zijn: nachtspook.

2 Kron. 11:4 heeft de SVV hoofdmannen, moet zijn Kariërs, zoiets als de Kreti en Pleti, lijfwacht.

Richt. 18:1. SVV zegt dat Dan, hun was niet genoegzaam ten erfenis toegevallen. Genoegzaam hoort er helemaal niet te staan. Dan is volgens Jozua 19:47 uitgeloot, had in het geheel geen erfdeel.

In Num. 35 is de SVV zowel als de Luther Vert. totaal onverstaanbaar, in plaats van weideplaatsen heeft men voorsteden vertaald.

Ps. 60 en 2 Sam. 8:13. Daar vertaalt de SVV Syriërs, moet zijn: Arameeërs, niet van Mesopotamië, maar van Naharina.

1 Kon. 2:18. SVV heeft: men toog over de Jordaan, moet zijn: men toog door de Jordaan, en niet met een pont er over varende; en ook heeft

16 *Bijbelvertalingen fouten en verbeteringen*

Meribbaäl of Mefiboseth zijn baard niet geschoren, maar er moet staan: niet verzorgd; men schoor nooit baarden in het Oosten.

Uit 2 Sam. 15 en 16 zou men kunnen afleiden dat alle man David te voet volgde, volgens de SVV, het moet zijn: men volgde hem op de voet.

Uit “De Bijbel in het geding” door ds. B.W. Ganzevoort, p.27vv.

Voor een stevig gezag van de kerk kan men zich niet op de Bijbel beroepen, ook niet op 1Tim.3:15,16. De vertaling dat de gemeente een pilaar en fundament der waarheid is, geeft niet de mening van Paulus weer. Eerst wordt de gemeente het “huis” Gods genoemd, en vlak daarna een pijler en fundament, en wel van de waarheid, terwijl in Ef.2:20 staat dat juist Christus de Hoeksteen is, en Christus het fundament is, zie 1Cor.3:11. Niet de kerk is het fundament der waarheid, maar de waarheid dient het fundament van de kerk te zijn. De praktijk van de kerk en het kerkelijk leven vertoont niet het beeld van een sterke pijler te zijn voor de basis der waarheid. Voor de wereld biedt de kerk het beeld van verdeeldheid, twist en tweedracht.

De gemeente en de gelovigen zijn niet een vaste pijler. De waarheid rust helaas (of gelukkig!) niet op ons, maar op Christus. Achter “de gemeente van de levende God”, dienen wij een punt te zetten. En de nieuwe zin begint dan bij “Pijler en fundament der waarheid”, etc.

Wij laten hier een open ruimte voor aantekeningen, of van fouten en verbeteringen van de bijbelvertalingen die u ergens leest.

PF

VDM 9-8-2000